

**2007. augusztus 29-én benyújtott kereset – Az Európai
Közösségek Bizottsága kontra Holland Királyság**

(C-401/07. sz. ügy)

(2007/C 269/56)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: H. van Vliet)

Alperes: Holland Királyság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Holland Királyság elmulasztotta az EK 249. cikk (4) bekezdéséből, valamint a Holland Királyság által hat trágát értékesítő üzem részére nyújtott állami támogatásról szóló, 2000. december 13-i 2001/521/EK bizottsági határozat ⁽¹⁾ 2. és 3. cikkéből eredő kötelezettségei teljesítését azáltal, hogy ezt a határozatot az előírt határidőn belül a Fleuren Compost BV vonatkozásában nem hajtotta végre;
- kötelezze a Holland Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2001/521/EK határozatban a Bizottság elrendelte, hogy Hollandia követelje vissza a Fleuren Compost BV (a továbbiakban: Fleuren) részére jogellenesen nyújtott 487 328,13 euró támogatás összegét a kamatokkal együtt. A jelen ügyben a keresetlél benyújtásakor még nem történt meg a követelt összeg visszafizetése. A felperes szerint ez az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet ⁽²⁾ 14. cikkének (3) bekezdésébe ütközik, amely a Bizottság határozatának azonnali és hatékony végrehajtását írja elő. Ezen túlmenően az Elsőfokú Bíróság a T-109/01. sz. ügyben 2004. január 14-én hozott ítéletével elutasította a Fleuren által a határozat ellen benyújtott keresetet, ami ellen a Fleuren nem nyújtott be fellebbezést.

A felperes többek között kifejti, hogy a jelen ügyben alkalmazandó holland jogszabályok a holland Raad van State értelmezésében szükségtelenül bonyolítják és hosszadalmassá teszik a végrehajtást. Ezen értelmezés szerint ugyanis a főösszeget közigazgatási jogi eljárásban kell visszakövetelni, a kamatokat viszont polgári eljárásban. Valamint a bankgarancia nem tekintendő a támogatás tényleges visszafizetésével egyenértékűnek. A bankgarancia ugyanis nem szünteti meg a Fleuren által éveken át amiatt élvezett vagyoni előnyt, hogy az alperes az EK 88. cikk

(3) bekezdését sértve, a Bizottság engedélye nélkül juttatott támogatást a Fleurennek.

⁽¹⁾ HL 2001., L 189., 13. o.

⁽²⁾ HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.

**A T-182/06. sz., Holland Királyság kontra az Európai
Közösségek Bizottsága ügyben 2007. június a 27-én hozott
ítélet ellen a Holland Királyság által 2007. szeptember 3-án
benyújtott fellebbezés**

(C-405/07. P. sz. ügy)

(2007/C 269/57)

Az eljárás nyelve: holland

Felek

Fellebbező: Holland Királyság (képviselők: D.J.M. de Grave és C.M. Wissels meghatalmazottak)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- az ügyet az egyéb jogalapokról való határozathozatal céljából utalja vissza az az Elsőfokú Bírósághoz;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező két jogalapot terjeszt elő a fellebbezésének alátámasztására.

Az első jogalapban a fellebbező előterjeszti, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a gondos ügyintézés kötelezettségét és az EK 253. cikk szerinti indokolási kötelezettséget azzal, hogy akként határozott, hogy a Bizottság nem sértette meg ezeket a kötelezettségeket, amikor a vitatott határozat ⁽¹⁾ meghozatalát megelőzően az érintett tagállam által rendelkezésre bocsátott releváns információkat konkrét indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta ebben a határozatban.

A második jogalpban a fellebbező előterjeszti, hogy az Elsőfokú Bíróság hibás jogi szempontokat alkalmazott, azáltal hogy az EK 95. cikk (5) bekezdése értelmében vett sajátos probléma fennállása vizsgálatának kontextusában úgy határozott, hogy

- i) a levegő minőségére vonatkozó sajátos probléma fennállását kizárólag az a 1999/30/EK irányelv^(?) kritériumai alapján kell megvizsgálni anélkül, hogy a tagállam képtelensége a határokon átnyúló szennyezés megelőzésére irányuló intézkedések meghozatalára, valamint olyan kritériumok, mint a népsűrűség, a forgalom intenzitása sok területen és a településeknek a közutak mentén való elhelyezkedése abban szerepet játszana; és
- ii) a fent említett értelemben vett sajátos probléma nem állhat fenn, ha nagyon kisszámú tagállamban szintén fennáll a levegő minőségével kapcsolatos probléma.

(¹) A Holland Királyság által az EK-Szerződés 95. cikkének (5) bekezdése alapján bejelentett, dízel gépjárművek részecsk kibocsátásának határértékeit meghatározó nemzeti rendelkezésekről szóló, 2006. május 3-i 2006/372/EK bizottsági határozat (HL 2006, L 142., 16. o.).

(²) A környezeti levegőben lévő kén-dioxidra, nitrogén-dioxidra és nitrogén-oxidokra, valamint porra és ólomra vonatkozó határértékekről szóló, 1999. április 22-i tanácsi irányelv (HL 1999, L 163., 41. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 4. kötet, 164. o.).

2007. szeptember 4-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Görög Köztársaság

(C-406/07. sz. ügy)

(2007/C 269/58)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselő: D. Triandafyllou)

Alperes: Görög Köztársaság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Görög Köztársaság

- a) mivel a külföldi eredetű osztlékok vonatkozásában a nemzeti eredetű osztlékok számára előírtnál kedvezőtlenebb rendszert alkalmazott, nem teljesítette az EK 56. és

az EK 43. cikkéből, valamint az EGT-Megállapodás 40. és 31. cikkeiből eredő kötelezettségeit;

- b) mivel hatályban tartotta a jövedelemadóról szóló törvénykönyv (a legutóbb a 3296/2004 törvénnyel módosított 2238/1994 törvény) rendelkezéseit, amelyek szerint a külföldi személyegyesülési társaságokat Görögországban a nemzeti társaságokat sújtóknál magasabb adó terheli, nem teljesítette az EK 43. cikkéből és az EGT-Megállapodás 31. cikkéből eredő kötelezettségeit.

– A Bíróság kötelezze a Görög Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A Bizottság azt állítja, hogy a tagállamok a külföldi eredetű osztlékokra nem vethetnek ki adót a belföldi osztlékokra vonatkozóknál magasabb adókulcsokat alkalmazva.

A görög adójogban előírt, a társaság tagjainak juttatott társasági haszon kettős adóztatásának elkerülésére irányuló adómentesség csak a belföldi eredetű osztlékok tekintetében alkalmazható.

A görög adójog tehát azt a hatást keletkezteti, hogy azoknak a személyeknek a számára, akiket Görögországban terhel teljeskörű adókötelezettség kevésbé vonzóvá teszi, hogy saját tőkéjüket valamely más tagállamban letelepedett társaságokba fektessék be.

A görög szabályozás rendelkezéseinek ezen túl korlátozó hatással is jár a más tagállamokban letelepedett társaságok vonatkozásában, mivel akadályozza, hogy e társaságok Görögországban gyűjtsenek tőkét.

Mivel a nem görög eredetű tőkékből származó jövedelem kedvezőtlenebb bánásmódban részesül, mint a Görögországban letelepedett társaságok által juttatott osztlék, a más tagállamban letelepedett társaságokban való részesedések kevésbé vonzóak a Görögországban letelepedett befektetők számára, mint a görögországi székhellyel rendelkező társaságokban való részvétel.

Ebből következik, hogy a szóban forgóhoz hasonló jogszabályi rendelkezések a tőke szabad áramlásának akadályát képezik, amit főszabály szerint az EK 56. cikk tilt.

Azok esetében, akiket Görögországban terhel teljeskörű adókötelezettség, és olyan külföldi társasági részesedésekkel rendelkeznek, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy egyértelműen befolyásolni tudják a társaság döntéseit, és meghatározzák ennek tevékenységét, hasonlóképpen, a letelepedés szabadságának az EK 43. cikk által tiltott korlátozása valósul meg.